

- незрілість правового регламентування порядку злиття і поглинання банків;
- складність переоформлення ліцензії;
- відсутність бази порівняння для ринкової оцінки банку;
- неузгодження очікувань учасників M&A щодо вартості активів;
- значний обсяг проблемних кредитів. Для вирішення цього питання варто створити окремі організації badbanks, тобто окремі банки, яким фінансові установи зможуть передавати в управління проблемні активи.

Література:

1. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.bank.gov.ua/control/uk/index>
2. Financial Times: «Record ‘megadeals’ push global takeovers beyond \$1.2tn». [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://www.ft.com/content/a0b4c0ce-327c-11e8-ac48-10c6fdc22f03>
3. Ukrainian M&A Review 2017. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://home.kpmg.com/ua/en/home/insights/2018/03/ukrainian-m-a-review-2017.html>
4. M&A Ukraine, Database [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <https://mergers.com.ua/ua/>

Борисюк О. В.

К.е.н, доцент

Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

По всьому світу частка традиційної економіки зменшується, а цифрової — збільшується, надаючи могутні переваги як для країн та бізнесу. Україна розпочала масштабну цифровізацію всіх галузей економіки та базових сфер життєдіяльності, максимально інвестуючи в розвиток цифрових інфраструктур, інновації та сучасні технології, що безпосередньо відображається на розвитку фінансового ринку.

У зв'язку із такими змінами і входженням в цифрову епоху за останні роки в лексику дослідників і практиків фінансового ринку увійшли такі поняття, як "фінансовий інжиніринг" (financial engineering), "фінансові інновації" (financial innovation), "Фінтех" (FinTech), що стало свідченням бурхливого розвитку нових фінансових інструментів і технологій біржової торгівлі, а також істотної технологізації процесу надання класичних банківських та інших фінансових послуг. Це визнається двома паралельними, але також і конкуруючими тенденціями: а) модернізацією діяльності і форматів надання послуг існуючими фінансовими посередниками; б) розвитком альтернативних фінансів. При цьому обидві тенденції були пов'язані з використанням соціально-мережних форматів взаємодії учасників фінансового ринку.

Разом із тим, їм на допомогу прийшли технології розподіленої системи обліку записів (distributed ledger technology, DLT), в т. ч. Блокчейн (blockchain), відкриті коди і платформи для збору і обробки великих даних, розробка численних фінансових мобільних додатків (mobile application, mobile banking), які часто створюються групами ентузіастів в обхід традиційним банківським інститутам. Експерти Всесвітнього економічного форуму виділяють шість основних секторів фінансової діяльності, де відбулися найбільш істотні з технологічної точки зору зміни: система платежів і розрахунків (payments); залучення депозитів і кредитування (deposit and lending); страхування (insurance); управління інвестиціями (investment management); залучення капіталу (capital raising) і організація та забезпечення ринкових угод (market provisioning) [1].

У зазначених секторах ними були визначені 11 кластерів фінансових інновацій, які є підризними по відношенню до традиційних моделей фінансового ринку. Найбільший інтерес представляють ті кластери, де сучасні технології не тільки ґрунтуються на мережевий природі ринкових зв'язків, а сприяють відновленню і розширенню соціально-мережних форматів фінансової діяльності. Це, в свою чергу, впливає на парадигму державної участі в економічному житті й вимагає заміни традиційних форм державного регулювання економічних інститутів і відносин, збудованих за ієрархічним принципом, більш гнучкими формами, що відображають соціально-мережевий характер сучасного світу та певного дерегулювання економіки і фінансів (deregulation). Зазначені тенденції формують умови для якісних і поступальних змін фінансового ринку, окреслюють образ його можливого майбутнього [5].

Основними сегментами області фінансових технологій на даний момент є: платежі та перекази, краудфандінг, управління активами, фінансовий маркетинг, блокчейн. При цьому можна спостерігати посилення тенденцій зі створення повністю цифрових банків, які в своїй діяльності орієнтуються переважно на тих, хто вважає за краще використання онлайн банківських послуг [4].

Одним із нових елементів фінансової інфраструктури цифрової економіки стала поява так званих "віртуальних банків" спочатку в Європі і США, які потім вони почали розповсюджуватися і в інших країнах світу. Більшість науковців визначають термін "віртуальний банк" як віртуальну організацію, яка генерує економічну вартість. По суті, це фінансовий посередник між клієнтом та "традиційними" банками і фінансовими компаніями, який в рамках глобального цифрового середовища через Інтернет мережу на основі інтерфейсу пропонує фінансові послуги в режимі реального часу. Головною відмінністю цих структур від традиційних мультнаціональних компаній є їх здатність швидко реагувати на зміни ринку і вимоги клієнтів.

Загалом глобальний цифровий простір динамічно розвивається під впливом активної інвестиційної діяльності провідних країн світу та агресивної політики найбільших ІТ-компаній світу, що безпосередньо відображається на розвитку вітчизняного фінансового ринку. При цьому можливість ефективної роботи фінансового ринку найближчим часом буде залежати в першу чергу від держави, яка зможе забезпечити всі необхідні умови для функціонування фінансової інфраструктури та усіх його сегментів.

Література:

1. Бажал Ю. "Інформаційна економіка" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/123456789/2430/1/Bazhal-Informatsiyna_ekonomika.pdf.
2. Борисюк О.В. Фінансовий ринок України : тенденції розвитку в умовах глобальних викликів / О. В. Борисюк // Східна Європа: економіка, бізнес та управління. - Випуск 7 . – 2017.- С.239-242.
3. Карлін М.І. Управління державними фінансами: [навч. посібн.] / М. І. Карлін, О. В. Борисюк. - Луцьк : ПП Іванюк, 2013. - 273 с.
4. Як цифрова економіка змінить Україну .- [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.epravda.com.ua/columns/2018/01/16/633057>.
5. Available at: JAAP JAN NIENHUIS: Product Development in two-sided markets <http://www.innipay.com/content/product-development-two-sided-markets>.
6. Gijs Burgers, Nick Smaling& Vincent Jansen. Customer Due Diligence compliance through SCT and OBeP payments / <http://www.innipay.com/content/payment-account-access-psd2-bug-fix-or-big-f>.
7. Zimmermann Hans-Dieter, The Financial Industry in the Digital Economy — Emerging Structures, World Markets Research Centre (ed.): Business Briefing: Global Banking & Financial Technology, 2000. — P. 60 — 66 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <file:///C:/Users/User/Downloads/10.1.1.23.1720-li bre.pdf>.

Брагінець Я.С.

«Фінанси, кредит та страхування», 3 курс

Київський національний торговельно-економічний університет

Науковий керівник – ст. викладач кафедри банківської справи Степаник А.О.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Прогрес інформаційного, науково-технічного, соціально-економічного та соціокультурного характеру, складні глобальні трансформації вимагають від України розробку та запровадження інноваційних стратегій для інтеграції в актуальні світові процеси. Важливу роль в даному процесі відіграє цифрова економіка, можливості якої можна використовувати не лише для розвитку економіки, а й держави загалом.

Варто зазначити, що цифрова економіка – це глобальна мережа економічних та соціальних заходів, реалізованих через такі платформи, як Інтернет, а також мобільні та сенсорні мережі[1, с.10].

Цифрова економіка — це також цифровий ринок. Якщо українські ІТ-компанії можуть дозволити собі найсучасніше обладнання, то малий та середній бізнес, потенційні покупці їх товарів та послуг в Україні, обмежені як у техніці,